

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Thelogi, Tractatvs
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

12. Epilogus, & anacephaleosis totius materiæ, de mortificationis
fructibus, & quanta sit hominis mortificati felicitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](#)

sui, suarumque virium, sed de eo copiosius alibi egimus.

CAPVT XII.

Epilogus & anacæphaleosis toius materie de mortificationis fructibus, & declaratio quanta sit hominis mortificati felicitas.

Vix exprimi potest verbis, ad quantum felicitatem homo in hac vita pertingat, qui sedulò & seriò operā mortificationi dedit. Quid enim præstabilius homini cōtingere potest, quam ut dum in hac carne mortali degit, viuat spiritu? dum in mūdo versatur, non secundum mūdi spiritum viuat, sed secundum Dei spiritū? Hoc caput & summa est virtutum omnium, exercitorumque spirituum, ab Apost. Paulo crebro commēdato rum. Ad Galat. dicit: *Spiritu ambulate, & desideria carnis non perficietis.* Et rursum dicit: *Si spiritu viuimus, spiritu & ambulemus.* Ambulare spiritu, est in virtutibus progressū facere, ac in honorū operum exercitatio-
ne, nō ductum sequi inclinationum, passionumq; naturalium, sed spiritus diuini lumē, roburq; fidei & Christi gratiam. Vnusquisq; enim in ijs operib; exercere se debet, quæ cōgruunt cum vita, quam profitetur: cū ergo homo Christianus per baptismum sit renatus, & per pœnitentiam

Gal. §.

Lc-

reuocatus ad vitam spiritualem, tenetum
etiam operari conuenienter tali vitæ, in
omnibus diuinæ voluntati legi; à Spi-
ritu S. cordi nostro impressæ obsequendo;
quod faciet, si omnia opera sua pura re-
staq; intentione faciat, ad maiorem s. Dei
gloriam, si in viam cœli semper cum ma-
iori ardore & fructu spirituali decurrere
conetur, ac deniq; in studium mortifica-
tionis sui continuo sit intentus. Quæad-
modum enim homo moriendo peccato,
per pœnitentiam obtinet vitâ gratiæ; sic
prauis inclinationibus moriendo per mor-
tificationem obtinet gratiæ incrementū.

Cuiq; autem inclinationi, quam homo
mortificat, respondet unus gradus nouæ
vitæ spiritus, roburq; crescit secundum o-
perationem illi congruëtem. Sicut enim
vitis, quæ radices viuas egit in terra, idcir-
cò amputatur, vt in plures pāpinos se dif-
fundat, pulchrioremq; & vberiorē fructū
ferat: sic iustus, dū viuit vita gratiæ, idcir-
cò mortificationis falce cupiditates inor-
dinatas amputat, vt fructus & gratiores in
oculis Dei, & vberiores aliquando pro-
ducat, Quoq; vita interna iusti mortifica-
tionis oprea amplius augescit, latiusq; se
diffundit in opera bona facta cū spiritu,
hoc in oēm eternitatem gloriosiorerit &
cumulationibus felicitatis donis abunda-
bit, vitæ nēpè Christi simillima. Hæc de-

& trina & institutio est B. Pauli Apostoli:
 sic n. loquuntur in ep. ad Col. Si consurri existis *Coloss. 3.*
 cū Christo, quæ sursum sunt querite, ubi Christus
 est in dextra Dei sedens: quæ sursum sunt, sapite,
 non quæ super terram, q.d Cūm vobis suppe-
 rat vita gratiæ, secundum quā spiritualiter
 estis resuscitati, præstate opera illi vitæ cō-
 gruentia, amplectendo cœlestia, deserēdo
 terrena, nec sinit evos duci affectib⁹ huius
 mudi, sed spiritu Christi in cœlo regnatis.
 Deindè mox Apost. quibus medijs istavi-
 ta obtineatur, eiusq; fructus, subiungit: Mor-
 tui. n. estis, & vita vestra est abscondita cū Christo
 in Deo. Cūm autem Christus apparuerit, vita vestra,
 & vos apparebitis cū ipso in gloria. Sensus est,
 Mortui estis peccato, quia horretis illud:
 & mundo, eiusq; pōpis, quia illas contēni-
 tis, & cupiditatib⁹ terrenis, quia eas morti-
 ficastis. Vnde consequēs est, vos agere vitā
 spiritualem, quæ occulta latet in intimis
 cordis penetralibus, secundū mundanorū
 iudiciū, sicut secundū eorundē iudiciū iā
 latet vita Christi in cœlo regnantis, & ad
 dexteram patris cōsidentis. Quando autem
 Christus ad vniuersale iudicium ventur⁹
 est, & toti mudo se spectādum præbitur,
 tūc etiā vita vestra iā amatoribus mudi i-
 gnota patefiet toti mundo, quia in socie-
 tate Christi eritis gloriosissimi, & quasi
 cū eo renati. O felix mortificatio, quæ tā
 nobilē fructum tum in altera vita habet,

600 TRACT. DE MORT. DISCR.

beatitudinis animæ & corporis sempiter-
næ, tū in præsentि vitæ spiritualis, qua ani-
ma viuit per gratiā, & viuūt bona omnia
cū spiritu vitæ perfecta. Atq; hinc oēs alij
diuini mortificationis fruct⁹ à nobis de-
clarati dimanant; vt, quod per illā magna
parte naturam nostrā sanemus, lucē quā-
dam rerum diuinarū cognoscendarū ac-
cipiamus, solatium item & gaudium spiri-
tuale in tribulationib & ærūnis, expugna-
tionē carnis sub spiritu, & cōtra passiones
tentationesq; victoriā, facilitatē & suauit-
atē in bonis operibus, efficaciā ad pure
contēplandum, robur cōtra humanos ter-
rores, ac pacē & serenitatē spiritualē. Hac
homo satisfacit pro peccatis præteritis, &
liberat se à futuris, in quæ labi poterat.
Hac irā refrenat, cōcupiscentiā extinguit,
& verū imitatorē Christi se efficit. Illa bo-
nū exēplum præbet proximo, sit māsuet⁹,
benign⁹, & moribus suavis, nā, vt benē no-
tauit Lud. Blosius, seruus Dei mortificat⁹
est similis botro vitis maturo, pulchro, &
ad gustatum suavi; nō mortificatus verò
botro immaturo, duro & acerbo. Deniq;
hoc sancto mortificationis exercitiō ho-
mo obtinet culmen perfectionis virtutū,
& velut homo perfectus & omni virtute
instructus utilissimus est Christi Ecclesię,
oculisq; Dei gratissimus, vt dicit ven. Be-
da.

F I N I S.

Coll. S. J. Zaderb.

In inst. spir.
C. 2.

Cant. c. 32.